

magten, thi saa snart der bliver Tale om Byggeforetagender, vil man fra Regeringens Side kunne henvise til, at der ligge disse Arealer, som der i 35 Aar ikke er anden Brug for; hvorfor skulle vi saa ikke opføre vore Bygninger der? Smidlertid, nogen Fordel er der som sagt derved; men denne Fordel er paa den anden Side købt ved ny Indrømmelser, som Flertallet ved sit Vindringsforslag gør over for Kommunen, idet denne efter 35 Aars Forløb faar en Forkøbsret til disse 34½ Td. Land af Nørrefælled, som tilbydes Kommunen for 10,000 Kr. pr. Td. Land. Nu sender jeg ikke saa nøje Ejendomsværdierne her i Byen, og det kan vel heller ikke forlanges; men derom føler jeg mig fuldkommen overbevist, at 10,000 Kr. pr. Td. Land ude paa Nørrefælled er for lidt og vil, navnlig hvis Kjøbenhavns Udvidelse skrider frem som hidtil, være alt for lidt om 35 Aar. Disse 34½ Td. Land ligge nemlig langs en meget befærdet Vej, en Forbindelsesvej mellem Hovedstaden og længere borte liggende Dele af Byen, nemlig Nørreallé. Der kan blive en hel Række Huse langs med denne Hovedforbindelsesvej, en hel Facaderække, og det vil gøre, at disse Arealer uden Tvivl ville have en langt større Værdi end 10,000 Kr. pr. Td. Land. Jeg tror ikke, at der fra nogen Side kan roffes ved, hvad jeg her siger. Det er altsaa en stor Fordel, som det høje Flertal vil indrømme Kommunen for at saa Servitutten indskrænket til 35 Aar. For Tiden maa ganske vist Bognmandsmarken og Ryvangen ansettes til en mindre Værdi end 10,000 Kr. pr. Td. Land, men ingen kan svare for, at de ikke om 35 Aar naa op over denne Værdi. Det, at Kommunen har en Forkøbsret, er uomtvisteligt en Fordel for den. En yderligere Fordel tilbyder Flertallet Kommunen derved, at Kommunens Areal paa Kristianshavns Fælled ogsaa skal slippe fri for Demarkationsservitutten samtidig med, at Statens Arealer slippe fri derved. Naar alt dette tages i Betragtning, ville ærede Medlemmer kunne se, at denne Hyttehandel langt fra er saaledes, at Staten faar sit rent og frit ligesom Kommunen; tværtimod, Kommunen faar sine 197 Td. Land eller saa omtrent, fuldstændig til fri Ejendom, og disse 197 Td. Land ligge jo, som ærede Medlemmer vide, nærmest Byen og have størst Værdi, medens derimod det Areal, Staten faar, vel er større, men ligger længere borte og har en mindre Værdi. Og skønt det ligger længere borte, faar Staten det ikke til fri Ejendom, saaledes som Kommunen faar sit. Det har gjort, at vi, skønt vi overvejede Sagen saa fordoms-

frit som muligt, ikke have kunnet slutte os til Flertallet og ikke kunne anbefale ærede Medlemmer, hvis Flertallets Forslag vedtages, at stemme for Overenskomsten; thi vi frygte for, at naar de 35 Aar ere gaaede, vil Lovgivningsmagten føle sig brøstholden ved en saadan Afkord, og vi ønskede ikke, at Lovgivningsmagten paa denne Maade skal blive bunden. Hvis Tinget derimod vil stemme for Mindretallets Vindringsforslag, som gaar ud paa, at Handelen finder Sted saaledes, at Kommunen faar sit fuldstændig til fri Ejendom, og at Staten faar sit paa samme Maade til fri Ejendom, ville vi med Sindssro kunne stemme for, at Overenskomsten kommer i Stand. Thi ganske vist kan det maaste nok siges, at Kommunen faar fat i den bedste Ende og saaledes faar den største Fordel, men Staten faar da ogsaa sit paa en saadan Maade, at andre ikke siden kunne siges at have en Haand med deri. Hvad angaar selve Værdierne, Spørgsmaalet om, hvor stor Kommunens Fordel bliver fremfor Statens, kan naturligvis ingen staa frem og sige, hvor meget Kommunens Arealer ere værd i rede Penge, lige saa lidt som, hvad Statens Arealer ere værd. Vi have meget ønsket, at man havde haft en saadan Buredering, at man havde kunnet afveje, hvor store Værdier enhver af Parterne fik, men der har ikke foreligget saadanne Oplysninger. Vi føle os imidlertid overbeviste om, at Kommunen faar de største Værdier — det kan man ligefrem se blot ved at taste et Blik paa Kortet, men hvor stor Forstellen er, have vi ikke set os i Stand til at have nogen virkelig Mening om. Derfor have vi ikke videre indladt os paa dette Punkt, thi der kan jo paa den anden Side ogsaa strides om, hvem der har den største Fordel, enten den, der har Brugsretten, eller den, der har Ejendomsretten. Derfor have vi ikke villet blande os deri, men blot holdt paa, at hver skal have sit til fri Ejendom. Det sker ikke ved Flertallets Forslag, men vil ske ved Mindretallets Forslag, og derfor anbefale vi det sidstnævnte.

Trier: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Synspunkter for min Opfattelse af denne Sag, som jeg allerede ved 1ste Behandling har fremstillet, men skal kun et Øjeblik opholde mig ved de Konsekvenser af disse Synspunkter, som jeg har ment at burde give Udtryk i et Underændringsforslag til Flertallets Forslag. Det har nemlig stillet sig saaledes for mig, at vi i denne Sag staa over for et Spørgsmaal, der naturligvis kunde betragtes noget forskelligt, efter som det er Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse